

Sygn. akt II Ca 840/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2013r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jerzy Dydo

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Alicja Chrzan

Protokolant: Alicja Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2013r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa B. P.

przeciwko (...) Spółce z o.o. w W.

o zapłatę 30.000zł i ustalenie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 12 lipca 2012r., sygn. akt I C 684/09

I oddala apelację;

II zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej 1.200zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn.akt II Ca 840/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 lipca 2012r Sąd Rejonowy w Kłodzku oddalił powództwo B. P. przeciwko (...) Spółce z o.o. w W. o zapłatę kwoty 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest osobą w wieku 64 la, z zawodu jest technikiem - hotelarzem. W 1986 r. przeszedł operację z powodu choroby kardiologicznej.

Po powyższej operacji z powodu dolegliwości kardiologicznych (stan po operacji zastawki lewego ujścia tętniczego) powodowi została przyznana renta. Powód utrzymuje się ze świadczeń z tytułu powyższej renty, przy czym prowadzi, również, działalność gospodarczą (pensjonat, kawiarnia).Od 2006 r, powód cierpi na cukrzycę typu 2 skojarzoną z otyłością, od 2007 r. w fazie leczenia insuliną - bez powikłań swoistych. Powód cierpi również na chorobę nadciśnieniową, chorobę niedokrwienną serca, zaburzenia gospodarki tłuszczowej , hiperlipidemię (która

istniała u powoda już wiosną 2008 r.), chorobę żyłakową. U powoda występuje również łagodna niedomykalność zastawki mitralnej, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, zanik korowo -podkorowy w mózgu i wielogniskowe naczyniopochodne uszkodzenie mózgu.

We wrześniu 2008 r. w aptece przy ul. (...)w K., należącej do strony pozwanej, powód przedstawił do realizacji receptę, która została tam zrealizowana błędnie, bowiem zamiast leku (...)(...)wydano powodowi lek o nazwie H.(...)

Po powyższym otrzymaniu przez powoda wyżej opisanego leku, tj. H.zamiast (...), powód - nie dostrzegłszy różnicy w wyglądzie ich opakowań , pozostając w przekonaniu, że jest to lek właściwy (zgodny z treścią recepty i zaleceniem lekarza) w jeden z dni września 2008 r., rano, podał sobie (wstrzyknął) 24 jednostki insuliny szybko działającej (H.) zamiast mieszanki insulinowej ((...)), po czym udał się w podróż do W.. Po przejechaniu niewielkiej odległości, przy wyjeździe z L.(miejsca zamieszkania powoda), powód prowadzący samochód poczuł osłabienie, zaburzenia widzenia, objawy pocenia się („zimny pot”), wobec czego natychmiast zawrócił i udał się do mieszkania T. P., po czym poinformował ją o powyższych dolegliwościach. T. P.przyniosła wówczas z mieszkania powoda - znajdującego się na piętrze tego samego budynku - glukometr i zmierzyła powodowi poziom cukru. W wyniku powyższego pomiaru okazało się , że jest to poziom bardzo niski - około 41 mg %. Wtedy T. P.podała powodowi szklankę wody z rozpuszczoną w niej łyżką cukru, który to płyn powód wypił i po chwili poczuł się lepiej.

Po upływie około 2-4 godzin powód ponownie zmierzył sobie poziom cukru przy pomocy glukometru, uzyskując wynik 200 - 280 mg %.

W wyniku wyżej opisanego przyjęcia przez powoda insuliny szybko działającej (H.) zamiast mieszanki insulinowej ((...)) doszło u niego do incydentu niedocukrzenia , bez zaburzeń świadomości, z typowymi objawami subiektywnymi, trwającego około 30 - 60 minut.

Po powyższym incydencie powód zaczął odczuwać bóle głowy, zaburzenia równowagi przy chodzeniu, zaburzenia pamięci, lecz objawy powyższe wynikają z istnienia w naczyniach krwionośnych mózgowia zmian miażdżycowych powstałych na skutek zaawansowanego zespołu metabolicznego, w skład którego wchodzi zaburzenia gospodarki lipidowej, cukrzyca insulinozależna, nadciśnienie tętnicze i otyłość dożywieniowa.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że na skutek błędu pracownika apteki będącej własnością pozwanej spółki powodowi wydano niezgodny z receptą lek. Powód nie udowodnił jednak, aby poniósł na skutek zastosowania niewłaściwego leku uszczerbek na zdrowiu. Opierając się na opiniach biegłych sądowych lekarzy z zakresu diabetologii i neurologii Sąd Rejonowy uznał, że przebyty przez powoda incydent niedocukrzenia z powodu zażycia niewłaściwego leku nie spowodował jednak uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Incydent niedocukrzenia miał krótkotrwale przemijające skutki w postaci pogorszenia samopoczucia i ogólnego stanu zdrowia, a zwłaszcza nie wywołał pogorszenia stanu układu krążenia, ponadto nie mógł być przyczyną pogorszenia zdrowia w późniejszym okresie. Zgodnie z art. 445 § 1 kc zadośćuczynienie może być przyznane w przypadkach uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Skoro powód nie udowodnił, aby wystąpiły u niego w wyniku przyjęcia niewłaściwego leku takie skutki, powództwo podlegało oddaleniu. O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Od wyroku Sądu pierwszej instancji apelację złożył powód zaskarżając wyrok w części oddalającej powództwo o zasądzenie zadośćuczynienia w kwocie 30.000 zł zarzucając;

1.naruszenie prawa materialnego, które mogło mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to art. 415 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. przez błędną jego wykładnię i przez przyjęcie, że powód nie udowodnił winy strony pozwanej w wydaniu mu niewłaściwego leku w postaci insuliny szybko działającej (H.) zamiast mieszanki insulinowej ((...)) pomimo przedstawienia prawidłowej recepty, a także że powód nie doznał krzywdy na skutek zażycia niewłaściwego leku w postaci insuliny szybko działającej (H.) zamiast mieszanki insulinowej ((...)) wydanej mu błędnie na podstawie prawidłowej recepty przez stronę pozwaną,

2. naruszenie prawa materialnego, które mogło mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to art. 6 k.c. poprzez przyjęcie, iż powód nie udowodnił doznania krzywdy na skutek przyjęcia niewłaściwego leku,
3. naruszenia prawa procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to art. 231 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie,
4. naruszenie prawa procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie zakresu swobodnej oceny dowodów i uznanie, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wykazał, iż powód na skutek zażycia niewłaściwego leku doznał krzywdy,
5. sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału przez przyjęcie, że powód doznał incydentu niedocukrzenia trwającego około 30-60 minut.

Wskazując na te zarzuty, wniósł:

o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej zadośćuczynienia i zasądzenie na rzecz powoda od strony pozwanej kwoty 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych, ewentualnie: o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia - przy uwzględnieniu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest bezzasadna.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych oraz właściwej wykładni i zastosowania przepisów art.445§ 1 kc i art. 6 kc. Zarzuty naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisu art.233 § 1 kpc są nietrafne, ponieważ w żaden sposób nie podważają prawidłowości rozumowania Sądu w zakresie ustalenia podstawy faktycznej. Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logiczne, poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art.233 § 1 kpc) i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebrany materiał dowodowy, lub, gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej, albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych, praktycznych związków przyczynowo skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona.

Zasadnicze dla rozstrzygnięcia sprawy ustalenia Sądu Rejonowego, tj.: że wskutek zażycia niewłaściwego leku powód nie doznał uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia zostało dokonane na podstawie dwóch opinii biegłych lekarzy specjalistów, których rzetelność i profesjonalizm nie budzi żadnych zastrzeżeń i których w istocie powód nie podważa.

Niezrozumiały jest zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisu, art.415 kc przez przyjęcie, że powód nie wykazał winy pozwanej w wydaniu mu niewłaściwego leku.

Sąd Rejonowy ustalił przecież, że został wydany przez pracownika apteki powodowi lek niezgodny z receptą, a zatem było to zawinione działanie pracownika apteki. Oddalenie powództwa wynikało z innych przyczyn, w szczególności nie udowodnienia przez powoda, że na skutek przyjęcia nieprawidłowego leku doszło u niego do rozstroju zdrowia. Oczywiście błędny jest pogląd powoda, że przebyty incydent niedocukrzenia mieści się w pojęciu rozstroju zdrowia. Jakkolwiek Kodeks cywilny nie definiuje tego pojęcia, to w orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, że rozstrój zdrowia – wyraża się w zakłóceniu funkcjonowania poszczególnych organów bez ich widocznego uszkodzenia (np. zatrucie, nerwica, choroba psychiczna). Rozstrój zdrowia jest, więc poważnym uszczerbkiem na zdrowiu mający daleko idące konsekwencje. Po zażyciu niewłaściwego leku powód nie stracił świadomości, nie korzystał z pomocy lekarzy, a przejściowe pogorszenie samopoczucia nie może być traktowane jako rozstrój zdrowia. Późniejsze nasilenie

zaburzeń gospodarki lipidowej, czy rozwój nadciśnienia tętniczego i niedomykalność zastawki mitralnej u powoda nie pozostawały w związku przyczynowym z jednorazowym, krótkotrwałym incydem niedocukrzenia.

W tej sytuacji Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że nie ma podstaw do przyznania powodowi zadośćuczynienia skoro nie doszło u niego do uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, a tylko w takim przypadku była by podstawa do uznania jego roszczenia. Zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisu art.445§ 1 kc jest, więc bezpodstawny.

Z powyższych względów apelacja jako pozbawiona podstaw została na podstawie art.385 kpc oddalona. O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art.98 kpc.